Nadal - Sagrada Familia

Per Administrador el dg., 27/12/2015 - 09:00

Sir 3,2-6.12-14
Col 3,12-21
Lc 2,41-52

Les lectures d'avui, festivitat de la Sagrada Família, ens situen en un ambient ben domèstic. Se'ns ofereixen gaire bé una trentena de proverbis, sobre les relacions adequades entre parents, i un relat de la infància de Jesús. Avui, la paraula de Déu, més que no pas per proclamar al temple, sembla adient per un capvespre a la vora del foc o a una tranquil·la sobretaula familiar, com en aquests dies de festes.La família, de la que en formem part cadascú de nosaltres, és el primer destinatari de la paraula. Una paraula que prové del Senyor de la vida, qui, de generació en generació, fa aliança amb la seva gent per cooperar i entrar junts al seu Regne. Es paraula de la saviesa que sap com han de ser els vincles entre uns i altres perquè esdevinguem fills del mateix Pare, germans entre nosaltres.
L'ensenyament fa un recorregut des del respecte més elemental fins a l'agraïment gratuït:

- Vol retre homenatge als qui m'han donat la vida i n'han tingut cura fins que jo fos també capaç del mateix;
- Em fa descobrir que en respectar i estimar als pares o als fills estic continuant el flux d'homenatge i respecte que el Senyor té pels seus, entre els qui hi sóc comptat.
- Se'm proposa anar més enllà del que és correcte i conrear l'amor a fons perdut, en no esperar cap recompensa del meu gest, sigui perquè els petits són massa petits o perquè als grans se'ls afebleix l'enteniment. En Déu, ja hem entès que, en estimar,no ens cal una altra recompensa.

Deixem, doncs, que la paraula de Déu teixeixi i doni color als lligams entre els convocats a sentir-la. Que "tingui estada entre vosaltres" de manera que l'amor ho lligui tot. De vegades seran els fils de la compassió, d'altres el del agraïment o el de la paciència; però, tots ells, entrecreuant-se per formar el tapís de l'Església.
Enmig de tants bons consells, dissona l'acte de desobediència que descriu l'evangelista Lluc. Jesús, l'adolescent, no agafa el camí dels seus familiars i parents de retorn del pelegrinatge a Jerusalem. Ell es queda al temple, escoltant i fent preguntes als mestres de la Llei. La mare quan el troba, amb el disgust, exigeix que el fill expliqui el motiu de la transgressió: "per què ens has fet això?". Però Jesús, que va creixent en enteniment, senyala a la mare la perspectiva de Déu que ella prou coneix i també vol seguir: "jo només podia ser a la casa del meu Pare". Jesús, als 12 anys, ja ha entès que en Déu hi ha uns vincles que fan petits els lligams de sang, els d'amistat, els laborals, fins i tot els conjugals.
Es aquesta la perspectiva que ens permet entendre la trentena de bons consells que hem escoltat a la primera i segona lectura. La fraternitat i la filiació humana prenen una nova dimensió que trenca el que ens semblaria correcte i, fins i tot, just. Perquè som cridats a participar de l'amor gratuït de Déu que mira amb ulls tendres als més petits.
Doneu-nos, Senyor, de poder fruir amb ells de casa vostra.

ETIQUETES
GRATUÏTAT SAVIESA